

Gazet van Antwerpen

Date: 02-09-2023
Page: S 015
Periodicity: Daily
Journalist: Maarten Delvaux

Circulation: 62976
Audience: 370900
Size: 809 cm²

WK IN BELGRADO

TIBO VYVEY EN NIELS VAN ZANDWEGHE

gaan na moeilijke periode op zoek naar olympisch ticket

“Ik had me geplaatst voor de finale, maar werd wakker in het ziekenhuis”

Een jaar geleden ontsnapte Tibo Vyvey aan de dood na een hersentrombose en zat Niels Van Zandweghe zwaar in de put door privéproblemen. Maar ze vochten terug. Deze week kunnen ze hun comeback bekronen door op het WK een plaats af te dwingen voor de Olympische Spelen.

MAARTEN DELVAUX

Dat Tibo Vyvey (23) en Niels Van Zandweghe (27) zondag samen in de lichte dubbeltwee met ambitie op zoek mogen gaan naar een plaats in de top zeven op het WK in Belgrado mag een klein mirakel heten. Het duo roeide nog maar één wedstrijd samen en zat voor deze zomer nooit echt vast als combinatie in één boot. Bovendien bevonden ze zich alle twee amper een jaar geleden op een dieptepunt. Van Zandweghe mentaal, Vyvey fysiek. Op 28 juli 2022 kreeg Vyvey een hersentrombose op het WK voor beloften in Varese. Hij had net met overmacht de halve finale in de skiff gewonnen en zou als topfavoriet voor goud in de finale starten.

“Ik was een colaatje aan het drinken met mijn papa en mijn trainer om een beetje te ontspan-

nen na de race”, doet Vyvey het verhaal. “En toen ging het licht uit. Ik werd wakker in een Italiaans ziekenhuis. Dat was schrikken. Ik ben er vijf dagen gebleven en daarna nog eens vijf dagen ter observatie in het Gentse AZ Jan Palfijn. Ik heb geluk gehad dat dit op de wedstrijd baan gebeurd is. Als dat mij overkomen was in mijn hotelkamer, had ik hier nu niet meer gezeten. Eigenlijk had ik het op voorhand voelen aankomen.”

Wat voelde je dan?

Vyvey: “Ik had al twee weken last van hoofdpijn, maar de dokters dachten dat er door de stress spieren vastzaten in mijn nek. Achteraf gezien bleek dat een foute diagnose, maar ik neem de dokters niks kwalijk. Zo’n trombose komt maar héél zelden voor bij een topsporter op jonge leeftijd.”

Je topsportcarrière leek wel definitief voorbij.

Vyvey: “Professor Jan Bourgois (gerenommeerd inspanningsfysioloog aan de Universiteit Gent, red.) was een van de weinige mensen die nog geloofde dat ik terug zou kunnen komen. Hij heeft mij door die moeilijke periode geholpen. Ik mocht drie maanden

niet roeien. Dat was enorm zwaar voor mij. Eenmaal je van roeien hebt geproefd, wil je dat niet meer loslaten. Omdat het zes maanden duurt vooraleer een trombose volledig is afgebroken, moest ik het ook nadien rustig aandoen. Pas na een half jaar kon ik geleidelijk opnieuw beginnen opbouwen.”

Met succes. Amper een maand later won je twee internationale finales. Nadien ging het alleen maar crescendo en kon de bondscoach niet meer om jou heen voor de WK-selectie. Had jij verwacht dat Tibo in Belgrado naast jou in de boot zou zitten, Niels?

Van Zandweghe: “Ik wist dat

vanaf het moment dat hij groen licht zou krijgen hij er héél snel opnieuw zou staan. Klasse verlies je niet. Daarom heb ik nooit aan hem getwijfeld. Ik had nog gehoopt om hem op het BK (eind april, red.) te kunnen pakken, maar hij toonde

daar al dat hij met weinig voorbereiding toch de beste kan zijn.”

Ook jij ging vorig jaar door een mindere periode, Niels. Het fameuze zwarte gat na jouw vijfde plaats op de Spelen van Tokio,

gecombineerd met privé-problemen. Hoe gaat het nu?

Van Zandweghe: “Ik denk dat ik echt wel terug ben. Fysiek en mentaal. Het helpt natuurlijk wel dat ik in de boot echt op mijn gemak zit met Tibo. Ik heb opnieuw vertrouwen. Mijn sterkste punt is mijn motor. Vorig jaar had ik het moeilijker om in een wedstrijd vier keer volledig door te gaan, nu kan ik dat opnieuw.”

Als jullie volgend jaar naar de Olympische Spelen in Parijs willen, moeten jullie op het WK top zeven halen. Een zware opdracht.

Vyvey: “We moeten gewoon knallen in de halve finale. De top zes gaat naar de finale en mag dus al zeker naar de Spelen. Als die kwalificatie lukt, kunnen we rustig naar Parijs toewerken. Anders wachten ons nog stressvolle maanden tot de laatste kwalificatieraces in april of mei.”

Van Zandweghe: “Ik heb het allebei al meegemaakt: olympische kwalificatie een jaar op

“Ik heb geluk gehad dat die hersentrombose op de wedstrijd baan gebeurd is. Als dat mij overkomen was in mijn hotelkamer, had ik hier nu niet meer gezeten.”

Tibo Vyvey

voorhand en kwalificatie in mei. Ik kan je verzekeren dat ik altijd kies voor een jaar op voorhand. In juli eindigden we op de Wereldbeker in Luzern als negende. Alle belangrijke concurrenten stonden er aan de start, terwijl wij amper twee weken samen aan het trainen waren.”

Niels vormde tot die wereldbeker een vast duo met Marlon Colpaert. Jullie blijven met drie in de

running voor twee plaatsen in de boot op de Olympische Spelen. Hoe moeilijk is dat?

Van Zandweghe: “Dat is zeker niet leuk. Ik heb het geluk gehad om altijd in de boot te zitten. Maar ik heb ook al serieus gevreesd voor mijn plaats. Dat geeft enorm veel extra stress.”

Vyvey: “Het is een héél moeilijk moment als ze je zeggen dat je uit de boot valt. Toen het bij mij gebeurde, moest ik een rouwproces door. Dat heeft een paar dagen geduurd. Nadien wilde ik vooral extra hard werken om er nadien wel bij te zijn. Dat is het positieve aan deze strijd met drie: we pushen elkaar continu om beter te doen.”

Van Zandweghe: “Het is een fijne balans tussen competitie tegen elkaar en het hogere doel van de beste combinatie op zijn best op de Spelen te krijgen.”

Vyvey: “Elk moment kan er een blessure of ziekte zijn. En dan moet de derde man klaar zijn om in te springen. Of je nu er inzit of niet: die Belgische boot moet vooruit.”

Tibo Vyvey
op de schouders
van Niels Van Zandwege.
FOTO BELGA

Het Nieuwsblad

Date: **02-09-2023**
Page: **S 017**
Periodicity: **Daily**
Journalist: **Maarten Delvaux**

Circulation: **185454**
Audience: **984654**
Size: **685 cm²**

publications: 2 : Het Nieuwsblad - De Gentenaar

“Ik had me geplaatst voor de finale, maar werd wakker in het ziekenhuis”

Een jaar geleden ontsnapte Tibo Vyvey aan de dood na een hersentrombose en zat Niels Van Zandweghe zwaar in de put door privéproblemen. Maar ze vochten terug. Deze week kunnen ze hun comeback bekronen door op het WK roeien een plaats af te dwingen op de Olympische Spelen.

MAARTEN DELVAUX

Dat Tibo Vyvey (23) en Niels Van Zandweghe (27) zondag samen in de lichte dubbeltwee met ambitie op zoek mogen gaan naar een plaats in de top zeven op het WK roeien in Belgrado mag een klein mirakel heten. Het duo deed nog maar één race samen en zat voor deze zomer nooit echt vast als combinatie in één boot. Bovendien bevonden ze zich alle twee amper een jaar geleden op een dieptepunt. Van Zandweghe mentaal, Vyvey fysiek. Op 28 juli 2022 kreeg Vyvey een hersentrombose op het WK voor beloften in Varese. Hij had net met overmacht de halve finale in de skiff gewonnen en zou als topfavoriet voor goud in de finale starten.

“Ik was een colaatje aan het drinken met mijn papa en mijn trainer om een beetje te ontspannen na de race”, doet Vyvey het verhaal. “En toen ging het licht uit. Ik werd wakker in een Italiaans ziekenhuis.

Dat was schrikken. Ik ben er vijf dagen gebleven en daarna nog eens vijf dagen ter observatie in het Gentse AZ Jan Palfijn. Ik heb geluk gehad dat dit op de wedstrijdbaan gebeurd is. Als dit mij overkomen was in mijn hotelkamer, had ik hier nu niet meer gezeten. Eigenlijk had ik het op voorhand voelen aankomen.”

Wat voelde je dan?

Vyvey: “Ik had al twee weken last van hoofdpijn, maar de dokters dachten dat er door de stress spieren vastzaten in mijn nek. Achteraf gezien bleek dat een foute diagnose, maar ik neem de dokters niks kwalijk. Zo’n trombose komt maar héél zelden voor bij een topsporter op jonge leeftijd.”

Je topsportcarrière leek wel definitief voorbij.

Vyvey: “Professor Jan Bourgeois (*gerenommeerd inspanningsfysioloog aan de Universiteit Gent, red.*) was één van de weinige mensen die nog geloofde dat ik zou kunnen terugkomen. Hij heeft mij door die moeilijke periode geholpen. Ik mocht drie maanden niet roeien. Dat was enorm zwaar voor mij. Eenmaal je van roeien hebt geproefd, wil je dat niet meer loslaten. Omdat het zes maanden duurt vooraleer een trombose volledig is afgebroken, moest ik het ook nadien rustig aan doen. Pas na een half jaar kon ik geleidelijk opnieuw beginnen opbouwen.”

Met succes. Amper een maand later won je twee internationale finales. Nadien ging het alleen maar crescendo en kon de bondscoach niet meer om jou heen voor de WK-selectie. Had jij dat verwacht dat Tibo in Bel-

grado naast jou in de boot zou zitten, Niels?

Van Zandweghe: “Ik wist dat, vanaf het moment dat hij groen licht zou krijgen, hij er héél snel opnieuw zou staan. Klasse verlies je niet. Daarom heb ik nooit aan hem getwijfeld. Ik had nog gehoopt om hem op het BK (eind april, red.) te kunnen pakken, maar hij toonde daar al dat hij met weinig voorbereiding toch de beste kan zijn.”

Ook jij ging vorig jaar door een mindere periode, Niels. Het fameuze zwarte gat na jouw vijfde plaats op de Spelen van Tokio, gecombineerd met privéproblemen. Hoe gaat het nu?

Van Zandweghe: “Ik denk dat ik echt wel terug ben. Fysiek en mentaal. Het helpt natuurlijk wel dat ik in de boot echt op mijn gemak zit met Tibo. Ik heb opnieuw vertrouwen. Mijn sterkste punt is mijn motor. Vorig jaar had ik het moeilijker om in een wedstrijd vier keer volledig door te gaan, nu kan ik dat opnieuw.”

Als jullie volgend jaar naar de Olympische Spelen in Parijs willen, moeten jullie op het WK in Belgrado top zeven halen. Een zware opdracht.

Vyvey: “We moeten gewoon knallen in de halve finale. De top zes gaat naar de finale en mag dus al zeker naar de Spelen. Als die kwalificatie lukt, kunnen we rustig naar Parijs toewerken. Anders wachten ons nog stressvolle maanden tot de laatste kwalificatieraces in april of mei.”

Van Zandweghe: “Ik heb het allebei al meegemaakt: olympische kwalificatie een jaar op voorhand en kwalificatie in mei. Ik kan u verzekeren dat ik altijd

kies voor een jaar op voorhand. In juli eindigden we op de Wereldbeker in Luzern als negende. Alle belangrijke concurrenten stonden er aan de start, terwijl wij amper twee weken samen aan het trainen waren.”

TIBO VYVEY

“Ik mocht drie maanden niet roeien. Dat was enorm zwaar voor mij”

Niels vormde tot die wereldbeker een vast duo met Marlon Colpaert. Jullie blijven met drie in de running voor twee plaatsen in de boot op de Olympische Spelen. Hoe moeilijk is dat?

Van Zandweghe: “Dat is zeker niet leuk. Ik heb het geluk gehad om altijd in de boot te zitten. Maar ik heb ook al serieus gevreesd voor mijn plek. Dat geeft enorm veel extra stress.”

Vyvey: “Het is een héél moeilijk moment als ze jou zeggen dat je uit de boot valt. Toen het bij mij gebeurde, moest ik een rouwproces door. Dat heeft een paar dagen geduurd. Nadien wou ik vooral extra hard werken om er nadien wel bij te zijn. Dat is het positieve aan deze strijd met drie: we pushen elkaar continu om beter te doen.”

Van Zandweghe: “Het is een fijne balans tussen competitie tegen elkaar en het hogere doel van de beste combinatie op zijn best op de Spelen te krijgen.”

Vyvey: “Elk moment kan er een blessure of ziekte zijn. En dan moet de derde man klaar zijn om in te springen. Of je nu er inzit of niet: die Belgische boot moet vooruit.”

“Ik wist dat vanaf het moment dat hij groen licht zou krijgen hij er héél snel opnieuw zou staan. Klasse verlies je niet”, is Van Zandweghe (onder) lovend voor roeipartner Vyvey.
© TIBO